

عنوان مقاله:

ساماندهی محور ارتباطی باتاکید بر پیاده مدارین نمونه موردی: (خیابان هزارویک شب کرمان)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و زیرساخت های شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

معین رضا نخعی محمدآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران

عالیه نخعی محمدآبادی - کارشناس ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

با شروع انقلاب صنعتی، اختراع اتومبیل و گسترش شهرها، به تدریج اولویت دادن به نقش عابر پیاده و فضاهای پیاده محور در شهرها و فضاهای شهری کمرنگ شده و از کیفیت فضایی عرصه های عموم ی شهر، فضاهای باز شهری و پیاده راه ها کاسته شده است؛ عرصه هایی که خود به عنوان بسترو خاستگاه، نقش محوری در ارتقای سطح تماسها، ارتباطات و تعاملات اجتماعی بین شهروندان ایفا میکنند. در این راستا عدم توجه به مقیاس انسانی و نادیده گرفته شدن نیازهای عابرین پیاده از معضلات پیشرو می باشد، به طوریکه کمبود و نبود کیفیت در پیاده راه ها منجر به تضعیف حضور و تعاملات اجتماعی شهروندان شده است. بنابراین ضرورت شناخت مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیت این فضاهای منظور پاسخگویی به نیازهای شهروندان در راستای ارتقای حضور و سطح تعاملات اجتماعی ایشان، بیش از پیش مهم جلوه مینماید. شهر کرمان نیز از این قاعده مستثنی نبوده و غلبه فضاهای سواره بر مسیرهای پیاده، عرصه را بر حضور شهروندان در فضاهای شهری تنگ نموده است. در این پژوهش به تعریف مفاهیم اولیه مرتبط با موضوع پیاده و پیاده مداری پرداخته و سپس نکات اصلی که در طراحی چنین راه هایی باید مدنظر قرار گیرد، بر شمرده خواهد شد. در انتها نیز به ساماندهی محدوده مورد نظر بر اساس معیارهای مدنظر پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

پیاده راه سازی، پیاده راه، خیابان، برنامه ریزی شهری، رفاه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/448166>

